

בְּהִיבּוּץ

גיליון 97 אייר ה'תשע"ח אפריל 2018

בהתקדש יום העצמאות אנו צריכים לשוב ולהזכיר לעצמנו מאין באנו ואיזה תהום נראה של ההיסטוריה והזדון האנושי חווינו מצד הקלגסים הנאציים. נדע, כי בדין אנו חוגגים את יום העצמאות.

"בארץ-ישראל קם העם היהודי, בה עוצבה דמותו הרוחנית, הדתית והמדינית, בה חי חיי קוממיות ממלכתית, בה יצר נכסי תרבות לאומיים וכלל-אנושיים והוריש לעולם כולו את ספר הספרים הנצחי. לאחר שהוגלה העם מארצו בכוח הזרוע שמר לה אמונים בכל ארצות פזוריו, ולא חדל מתפילה ומתקווה לשוב לארצו ולחדש בתוכה את חירותו המדינית." (משפטי הפתיחה של מגילת העצמאות).

מכתבו של חיים מילר אל תמר מן בעיצומה של מלחמת העצמאות:

אי-שם באחד ממסלטי הצרופס 15.10.1948
שלוס רב אק תמר
ובכן, נעסינו אחיילי חזית אמס.
נהניס מליו החמה ביום ומליו האכנה בליילה. בקיצור חיי קייטנה
אמס: עוסיס ימיס בלילות תחת כיפת השמיס. ובין הלמנים
תפקיזנו הוא אהשליח אל המצריס. נראה איק שהצבריס יתפתחו.
אובן שאין לר מן החוכמה אספר צבריס משה הכתה. אמרות
אני מניח שאין אצלנו צנזורה.

כשנחזרו תהיה לכל אחד בן מלאה ציינבאטיס. עז אב אסמוק -
או יותר טוב: סמכי את - על תיאורי העלון.
מחול לצה יש לי בקשה קטנה אליך, אין לי כתובת אחת בכפר
מחם לאחר שאני מניח ששם אתה ס. נסעה ולפרצקה איני רוצה
לפנות ובכן: מיכה אומר שיש לו תפיל צב בחצר שלי אי אוטו.
חול מזה תקשי אצל היינץ את המפתח מחצרי ותפילי לי
מחצרי: זוא שרפייס חמיס (בצב שמאל בארון זיוטא אמצט).
סנצליס (בצב שמאל למטה). מהקומנה - זוא שרפייס וזוא מכסי
עבודה חאקי (ג האחרונים בתאי תקשי רק. שיתקנו את הכיסים).
מה שיפאה לב יותר מצי מסובק, אל תסצרי. אסתצרי שם בלי צה רק
בתפיל הצב אני מאוז מעוניין.
רוב תוצות למפרע.
ובכן, להתראות בקרוב חלב, חלב ונתחלב!
שלום וברכה
חייס

3 חברים תיארו את יחסם למדינה:

המלחמה וההגנה על הארץ לא מסתיימת

לקראת יום העצמאות, נתבקשתי לספר קצת על תחושותיי ועמדתי לעניין השלום, המלחמות בתקופת שירותי הצבאי ועל הקורה היום.

שירותי כלוחם בחיל אויר משתרע משנת 1964 ועד 1995. לאחר מכן עברתי להדרכת טיסה בבית ספר לטיסה בחיל האוויר. סיימתי את תקופת שרותי ב- 2012. על פני תקופה ארוכה זו, של כ- 49 שנים צפות ועולות כל פעם מחשבות, מה עברתי בשירות הצבאי ומה לא מרגיש לי נכון כיום בנושא המדיני והצבאי אצלנו כאן.

במלחמת ששת הימים הייתי עדיין צעיר, בן 21 ואולי "אפרוח" מכדי לגבש דעה על המערכת. עניין אותי לבצע את שהוטל עלי, על הצד הטוב ביותר כלפי המפקדים. בארץ הייתה תחושה של סכנה קיומית למדינה, למרות שאצלנו ביחידה ובכלל בחיל אוויר לא הרגשנו כך- היה לנו ביטחון מלא ביכולתנו לנצח במלחמה המתקרבת, שנכפתה עלינו.

במלחמת ההתשה, שפרצה לאחר ששת הימים, יצא לי הרבה פעמים לטוס מעבר לגבולות המדינה של אז ואותן משימות היו כרוכות בסיכון רב של נפילה בשבי, או גרוע מזה... אני לא זוכר, שהיססתי לצאת למשימות אלו, בזכות הערכים שספגנו כולנו אז, הדור שלי בקיבוץ, בשנות החינוך והמורשת, שברקע סכנה קיומית למדינה ולמפעל הציוני כאן בארץ. כל זה הביא אותי לנאמנות כמעט מוחלטת ובלתי מוגבלת למדינה ולמערכת הצבאית, שבה פעלתי. אני מניח (ויוודע), שמרבית

הלוחמים בני דורי, חשו באופן דומה, כאשר נקראו למילואים, או לפעילות מבצעית שנדרשה אז.

במלחמת יום הכיפורים היה לי אמון מלא בהנהגה שלנו - למרות שלא הכרתי מקרוב את המניפולציות, או המאבקים של ההנהגה בראשות גולדה מאיר, משה דיין, ודדו הרמטכ"ל. אפשר לומר, שהנאמנות למדינה הייתה מוחלטת! כך, שבעצם תקופת השרות הצבאי שלי חיזקה בי את המוטיבציה לבצע את המשימות בשיקול דעת וכמעט בכל מחיר, לטובת המדינה ומתוך נאמנות לה. לדוגמא – בשבוע הראשון של המלחמה מצבנו היה כמעט נואש והממשלה עמדה בפני החלטות קשות מאוד. ואז ביום הרביעי מפרוץ המלחמה, כשכוחות הקרקע קרובים מאוד לקריסה, כשהגיעה ליחידתי המשימה לתקוף את מפקדת הצבא הסורי בדמשק, משימה שידעתי בוודאות שלא כולם יחזרו ממנה בשלום, בגלל הגנה המאסיבית נגד מטוסים באזור, לא היו לי כל ספקות ולקחתי על עצמי לבצע את המשימה.

המוטיבציה לבצע את המשימות על הצד הטוב ביותר נבעה מהחינוך, מהאופי, מהאמון המלא במפקדים ומההזדהות עם הצורך והתפקיד. בתקופת **מלחמת לבנון הראשונה**, התחושות שלי היו שונות וזה להערכתך בגלל שחשתי שחלק מהפקודות לא היו מספיק מוסריות. יש לזכור, שלמטוסים יש כח הרס עצום והפעלת הכח האווירי בפרט ובמיוחד חייבת בזהירות רבה. דוגמא לספקות שכיננו בי הייתה, כשנתבקשתי באחת המשימות, להטיל פצצות על העיר בירות, בגלל שמתוך העיר נורו פגזי מרגמות על כוחות צנחנים שלנו, שכבר הגיעו לדרום העיר והתמקמו בשדה התעופה הבינלאומי של לבנון (שית' חלדה). המשימה הוטלה עלי לקראת אור אחרון, כדי לזהות הבהקי ירי ואת מקורם. היינו זוג פנטומים וטסנו מעל לגובה של טילי כתף, במהירות גבוהה, מה של נתן לנו לזהות מספיק טוב את נקודות הירי. היה נדמה לי, שמקורות הירי היו בצד המערבי של העיר, בקרבת חוף הים, חיכית להיות בטוח בוודאות, שאכן משם יורים וכשלא יכולתי להיות בטוח בכך, החלטתי לא לבצע. חזרתי הביתה והייתי מאוד מתוסכל מהפקודה שקיבלתי ומחופש הפעולה שניתן לנו, להפציץ בעיר בירה שלהם מול הבזקי ירי של מרגמות ולא בלחימה מול צבא, אלא מול קבוצות לחימה טרוריסטיות. לאחר שחזרתי מהטיסה, בדקתי את האזור בעיר שבו יתכן והייתי מפציץ ולתדהמתי, גיליתי, שהיה זה אזור של שגרירויות זרות. רק לחשוב איזה נזק היה הנגרם מכך, אם הייתי זורק את הפצצות. כמה חפים מפשע היו נהרגים. בסופו של דבר הצלחתי לחזור הביתה בלי לזרוק את הפצצות. אבל... זה הביא אותי לחשוב ולהטיל ספק במוסריות הפקודה שקיבלתי והאם אלה פני המלחמה שלנו כטייסים.

עוד באותו ערב שקלתי והודעתי למפקדי, שאני חוזר הביתה לנהל את המפעל (הייתי אז מרכז מפעל המתכת אצלנו), והיה, וצריך יהיה לנהל קרבות מול צבא סורי אתייצב מיד חזרה ביחידה. ואכן, תוך יומיים שלושה, חזרתי ליחידה ונתבקשנו להשמיד את מערך הטילים הסורי, שהפריע לפעילות חיל האוויר וליכולת לסייע לכוחות הקרקע שלנו. זאת אומרת – בעיות המצפון צפות ועולות, כאשר אין לך תחושה של פקודות מוסריות.

לגבי היום:

מפריע לי מאוד, שאין חזון, או מבט קדימה, להסדר של חיים זה לצד זה עם הפלשתינאים. דבר זה מעיב על כל החשק והרצון להאמין בדרך, שבה המנהיגים של היום רואים את הדברים. זה יכול מאוד להפריע למי שצריכים להילחם מול הפלשתינאים ואני בטוח שחלק מהלוחמים, בעיקר היותר ותיקים, עסוקים בזה מאוד.

אני מניח, שהלוחמים היותר צעירים, עדיין לא שם. בסופו של דבר, לאן אנחנו הולכים? לעוד 100 שנים של מלחמה, לשליטה על עם אחר ופגיעה בחופש שלו? זה לא מסתדר לי בראש. אני גם מבין את השלטונות, המציגים מצג, שהערכים כל הזמן רוצים להשמיד אותנו ושככל שהם יותר קרובים לגדר, מרחב ההתראה שלנו יותר קצר, והרבה יותר

קשה להגן על המדינה, למרות שיש היום טילים ארוכי טווח ונשק מתוחכם. שניתן לשגר גם אם אתה לא ממוקם "על הגדר". יש לי טענות גם כלפי הערבים, המנציחים את המצב של הפליטים והמסכנים. ההנהגה שלהם תקועה עם ההיסטוריה ועדיין נמצאת במלחמת השחרור וששת הימים, במקום להמשיך ולהתקדם הלאה בתחום הכלכלי, החברתי והתרבותי. ומה שיותר מתסכל, שזה בעיקר, בגלל סכסוכים פנימיים בעולם הערבי. במצב זה, בעצם נראה, כאילו המלחמה וההגנה על הארץ לא מסתיימת, אין שום פרספקטיבה לפתרון.

יש לי חבר, שהפליג בדמיונו (בספרו – מחר ישבר השרב) ופינטז אולי להזמין את הסינים לפה ל-100 שנים, שייקחו אחריות על היהודים והפלשתינאים, לא יתנו לנו לריב ויפתחו את האזור, כחלק מנתיב תנועת סחורות ומרכזי ידע, סחר וכלכלה כמו דרך המשי בהיסטוריה הסינית וכפי, שהבריטים עשו בהונג קונג – הם נכנסו לשם לתקופה מאוד ארוכה, להפסיק את המלחמות, וכשיצאו השאירו ארץ מפותחת. ברור לי, שזה לא מציאותי. אף אחד לא ירשה לסינים לנהל פה את הדברים. והמציאות כאן שאנחנו לא מצליחים להביא למצב, שמגיעים לחזון בנושא של חיים שקטים בהרמוניה עם הערבים שסביבנו מאוד מתסכלת.

אין היום תחושה, שהמדינה שלנו נמצאת בסכנה קיומית, כפי שהיה ערב ששת הימים ובשבוע הראשון של מלחמת יום כיפור. לכן מותר לנו להרפות קצת מתחושת הסכנה הטוטאלית הזו, ולתת מעט אופטימיות בפרספקטיבה לעתיד ביחסנו לעמי האזור.

ארנון לפידות.

"יש מצב"

מילים: דויד גרוסמן

הו, כמה צודקים,
 אין סדק בצדק,
 בתוך הבועה,
 ההדק הוא צדק
 בתוך הבועה,
 זה צו הגורל שנקרא
 'המצב': לא לנשום-
 לא לנשום אף לרגע
 בשתי הריאות,
 לא לצאת
 לחופשי,
 לא ממש
 להיות

לרצות, לרצות-
 אני מעז לרצות,
 אני עוד זוכר-
 פחות ופחות-
 איך זה לרצות,
 לקוות,
 להאמין
 שעוד אפשר להימלט
 מגזר הדין
 בתוך הבועה הסגורה
 שנקראת 'המצב',
 שני מתאבקים
 חבוקים, מותשים,
 שני מתאבקים נואשים
 וצודקים-

ישראל זה הבית

"איך אני אוהבת את האביב הישראלי", מחייכת וידי חיוך מלא של אושר. וידי, אשר חזרה ארצה בדיוק לפני 4 שנים, באביב 2014, לאחר 10 שנות שהיה בסיאטל, שם גם נולדו הילדים: מאי, דניאל ויהונתן. "קבלת הפנים שלנו כשחזרנו הייתה אזעקות של "צוק איתן", נזכרת וידי, ופניה מרצינות.

"כולם היו בטוחים שנעשה "אחורה פנה" ונברח מכאן, אבל אדם לא יכול לברוח מביתו שלו. הלב שלי ידע, שלטוב ולרע - ישראל זה הבית, ואנחנו כאן כדי להישאר, יהיה אשר יהיה.

קיבלנו החלטה לחזור ארצה - ואנחנו עומדים מאחוריה". "לא אשקר: לא פשוט להתרגל למתח הביטחוני, בטח ובטח כשאתה מגיע מחממה עוטפת ושלווה, בה אתה מגדל את ילדיך בשקט ובבטחה. המושג "לחץ" לא היה מוכר לנו לפני כן ולא היה חלק מעולמנו. מה גם, שכשאתה בלי ילדים אתה דואג רק לעצמך, ועם ילדים - סדר העדיפות משתנה מקצה לקצה.

לקח לילדים זמן לא מבוטל להשלים עם המעבר ולהבין אותו, בכל זאת - עקרנו אותם מסביבתם המוכרת למקום חדש, אך כעת אני יכולה לומר בפה מלא שהם "ישראלים" לכל דבר, השתלבו היטב בחברה ובסביבה, מפגינים הישגים מרשימים בלימודים, ביתנו פתוח ותמיד מלא חברים, הגענו הביתה סוף סוף. שאיפתי הכמוסה תמיד הייתה שהילדים יהיו ישראליים, לא רציתי לחנך אותם לישראליות בשלט רחוק.

זה מאמץ עילאי לחנך ילד בארצות הברית להיות ישראלי.

הדרך הטובה ביותר לחנך ילד לאהבת הארץ, זה להיות בארץ.

"אני זוכרת שלקחתי את הילדים לטקס יום הזיכרון לחללי צה"ל בארה"ב, וכשהושמעה הצפירה, לא הייתה לכך שום משמעות עבורם. זה צבט לי את הלב. מעבר לגיל, המרחק עשה את שלו. פה גם ילדים בגן עומדים דום ומבינים למה. הם נוסעים למצודת יואב, מפריחים יונים ולובשים כחול לבן, כמו הדגל, ומבינים. בחודש הראשון לחזרתנו היה יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל, נסענו בדרך וכל הרכבים עצרו ועמדנו דום. ההתרגשות שהציפה אותי, בלראות את כל הרכבים עוצרים ואנשים יוצאים מהרכב ועומדים דום, היא משהו שלא ניתן לתרגם למילים".

"באותו רגע אתה מרגיש, שאתה חלק מהמדינה. שעשינו בחירה נכונה ומדויקת בחזרתנו לפה.

אני עצמי חברית גאה, טבריינית שגדלה בחופי הכנרת, טיילתי וחוויתי חיים מלאי עשייה חברתית וסביבתית, לירון בעלי נולד, גדל והתחנך פה בכפר מנחם וכעת אנו "דור המשך", לכן היה לנו קשה שילדינו לא נולדו פה ולא חשו אהבה לארץ. נכון, לא הכל ורוד במדינתנו הקטנה, המורכבת והפצועה, אך מבחינתנו שום מקום אחר אינו בא בחשבון". זאת אהבה ללא תנאים!

וידי שקד.

חג עצמאות שמח

המדינה שלי ואני

יובל שינדלר תיאר את הגורמים שהשפיעו על יחסו למדינה:

בפתח דבריו התייחס להשפעתו של השרות הצבאי והמשיך בתיאור לימודיו ועבודתו.

ואלו דבריו:

השרות הצבאי בארץ שלנו זהו שלב מאוד משמעותי בחיים, לטוב ולרע, אני מנסה למצוא את הטוב בכל שלב בחיי וגם בהקשר הזה.

שרתי ביחידת "עוקץ" במשך ארבע שנים וחודשיים, כלוחם ומפעיל כלב וכמפקד בצוות הלוחמים המבצעי ובבית הספר להכשרות של היחידה.

אני מאמין, שמידת המשמעות תלויה גם במידה שהמפקדים שלך מחוברים לצד החינוכי והערכי וכמה הם משקיעים מזמנם, להעביר את הערכים הללו, באינטראקציה עם החיילים.

למפקדים שלי בטירונות היה חשוב מאוד שנכיר את הארץ, גם בידע הפשוט ביותר – נוף, מפה והיסטוריה ועד לחלקים היותר עמוקים של המשמעות שלנו כחיילים בצבא, לשמירה על הארץ במגוון הקשרים.

זכורות לי דוגמאות רבות, בהן הדגש היה על איכות הסביבה, כבוד לקשיש, שימוש בשפה מכבדת וסובלנות לאחר, וכמובן גם בהקשר של בטחון אזרחי המדינה וחלקנו בו, ביחס ללוחמים ששרתו לפנינו, החיים והנופלים. זה הגיע לרמות יותר אינטנסיביות ערב יום הזיכרון לחללי צה"ל.

במהלך השירות, פעלתי בעיקר בשטחי הגדה המערבית, הרגשתי כמו רגליי והוויית את המתח והמורכבות הקיימים בכל מעצר ופעילות מבצעית אחרת, כאשר מתמודדים עם כניסה ללב ליבה של אוכלוסייה אזרחית.

לפני שהתגייסתי הייתי פחות ער למשמעות המדינה כמדינה, הייתי יותר ספון בקבוץ שלי ובחיים הפרטיים שלי. הצבא פתח לי את האופקים ואת הראיה למגוון חדש של נושאים והקשר למדינה הוא אחד מהם, זו הייתה ללא ספק מדרגה משמעותית עבורי לכיוון החיים הבוגרים.

אחרי השרות הצבאי, למדתי לתואר ראשון במדעי ההתנהגות, תמיד רציתי לדעת למה אנשים עושים את מה שהם עושים? בין היתר, לקחתי קורס בסוציולוגיה שנקרא "החברה הישראלית" ועוד יותר נפקחו עיניי להווה ולעבר של המדינה. הקורס עסק בשסעים החברתיים שהתפתחו במדינה שלנו לאורך השנים וזה נתן לי תובנות נוספות להמשך הדרך, בעיקר, שכדי לתקן ולפתור בעיות, קודם כל צריך לדבר עליהן ו"לשים אותן על השולחן".

כיום, דרך העבודה שלי באלו"ט (מנתח התנהגות ומנהל מקצועי במסגרות דיור ותעסוקה של בוגרים עם אוטיזם), אני רוצה לעשות ולראות במדינה ובחברה שלנו, את העזרה וההתייחסות למי שיש לו קושי, אני מאמין בגישה לפיה חוזקה של מדינה וחברה נמדדת ביחס לחלשים שבה. זה תמיד עניין שדורש השקעה ומשאבים מוחשיים ומנטליים, אך הרווח מגיע באותן הדרכים גם כן, אפילו אם זהו תהליך ארוך טווח והתוצאות מגיעות לאט ומעט יותר ממה שאליו הורגלנו לאורך העשורים האחרונים.

חברה שרק מחזקת את החזק, מפספסת הרבה בדרך, זה נותן הרבה כשאתה מחליט כעקרון, לדאוג למי שצריך סיוע. אתה נתרם בחזרה מהעזרה וההשקעה – ומקבל זווית ראייה הרבה יותר רחבה ויצירתית.

מבקש לסיים בברכת חג עצמאות שמח, יובל.

נתברך ונשמח על הישגי המדינה ונמשיך להיאבק על דמותה.
תודה לחברים ששיתפו אותנו בעולמם, ממש מרגש.

בדיקת מסלול. מס' ימים לפני המצעד בירושלים נאספנו מחניון יום השריון לבדיקת ייתכנות המצעד.

היינו הטנקים היחידים שהוכנסו אי פעם לעיר העתיקה ממלחמת ששת הימים.

מהחניון הזה יצאנו שני נהגים לבדוק מסלול למצעד צה"ל. פנינו כול פיקוד צה"ל מוביל אותנו אחריו. ב-02:30- בלילה עברנו את הגבול הישן ונכנסנו לעיר העתיקה, התייצבנו ליד ארמון חוסן. ההוראות היו - אנו בודקים אפשרות מעבר רוחב של שני טנקים לאורך מסלול עתידי של מצעד יום העצמאות בשבוע הבא. תסתכלו על הג'יפ עם הפנס האדום! שמרו ברוחב על קו התקדמות אחיד, יתכן והירדנים ירו על הטנקים! להמשיך כל הזמן. מקווים שהתוואי יהיה מספיק רחב כול הדרך. זה המצעד הראשון אחרי ששת הימים ואנו מדגימים הלילה את שלטוננו בירושלים החדשה.

הכביש לא היה מספיק רחב ואני ובוועז כהן (כפר אתא) התחכנו אחד בשני, רק לא לפרק בתים וטרסות, לצד הדרך, ספק כביש. הטנק בזמן סיבוב הוא רחב יותר חוג טנקים שמשתפשים בלילה מיצרים הרבה ניצוצות. הפלטות בזוקה עפו כבר בהתחלה ברעש אדיר של "עיבוד פלדה" בכרסומת של חמישים טון כפול שניים. אחרי זה ירדנו סיבובים בירידה, כאשר הסיבוב לא תואם בינינו - אני הרגשתי שהטנק נעצר ועד שבועז לא שחרר ידית נתקענו או שאני שחררתי לפניו ואז הרגשתי שהטנק משתחרר מבלימה וקופץ לתוך המשך הירידה. היה טיפה קריר, אך המסלול סחט ממני נחלי זעה, כאשר זחל שלי נאחז בשלו, נוסעים בדיוק באותה מהירות מאולצת. ניתן להרגיש את זה ולהינתק אחד מהשני רק בזווית ובצורה אטית למדי - צד שמאל שלי וצד ימין של בוועז. בסיום הניסוי הטנק היה נראה כטוטל לוסט. הערבים נכנסו ללחץ שאחרי שעבר כל כך מעט זמן מהמלחמה והנה טנקים בלילה. נסענו את החלק היהודי של ירושלים בשעות סבירות של הערב ועמדנו ליד ארמון חוסן עד קצת אחרי שתיים ואז החל הרעש הנורא. חלק מהערבים עמדו עם פיג'מות בחלונות וחלקם מוכנים בחוץ עם בגדים וחפצים ביד היו מוכנים לכול מקרה. גם אם אצלנו בקיבוץ היו נכנסים טנקים בלילה. בטח טנקי אויב. והאורות והניצוצות לא נראים תמימים ביותר בטח הייתי אומר האדה איל יהוד האדה מג'נון.

נ.ב. לאחר הניסוי המצעד התקיים בירושלים הישנה. המסלול הוחלט כלא מתאים לנהגים

רגילים

איתי ישראל

בחדש מרץ ירדו 12.3 מ"מ גשם.

פרוטוקול מזכירות – 14.03.2018

04/2018

נוכחים: מרכוס שנהב, זאבי רוזנר, אברהם טולדו, לילי לזרקביץ, מתן לפידות, עלווה מודעי, צביה רייטר, תמיר סלע, אורנה תל אור.

על סדר היום :

- א. אישור סדר יום.
- ב. אישור פרוטוקול .
- ג. דיווחים.
- ד. השקעות קהילה 2018 .
- ה. איוש ועדות.
- ו. בקשה להרחיב את ההחלטה על תשלום שכר דירה כמקדמה.
- ז. העלאת מחיר הבריכה לאורחים :
יוסי שרון מבקש אישור להעלאת המחיר לאורחים מ – 30 ₪ ל – 40 ₪.
- ח. קבלה לחברות מותנת :
דקלה וניר חומסקי
- ט. בקשה לחידוש חוזה תלת שנתי עם רשות מקרקעי ישראל.

א. אישור פרוטוקול :

אושר פרוטוקול מתאריך 21.02.2018.

ב. השקעות קהילה 2018:

במסגרת הכנת תקציב 2018 התבקשו מנהלי הפעילויות והענפים להעביר בקשות להשקעה. הבקשות רוכזו והן מוצגות בפני המזכירות. חלק מהבקשות מאושרות בדיעבד. ההשקעה הגבוהה ביותר תתבצע בבריכה , לאור הצורך בעמידה בתנאי קבלת רישיון עסק. ההשקעה כוללת מעלון ושירותי נכים.

הוחלט :

לאשר את הבקשות להשקעות כמופיע בטבלה שתפורסם עם פרסום הפרוטוקול.

ג. איש וועדות:

בהתאם להחלטות, יש לאייש וועדות ולהעמיד לבחירה חברים ממשיכים, בתום קדנציה.

בישיבה זו עולות שתי וועדות לבחירה: **וועדת תכנון ומזכירות.**

ועדת תכנון: יש צורך בתגבור וועדת תכנון בשני נבחרים ציבור. הבחירה היא במזכירות. הגישו מועמדות שני חברים – **אסא ברק ורפי לזרקביץ**. בהתאם לדיונים קודמים, הוחלט לצרף משקיפים מבני דור צעיר, המועמדים לקליטה. **זוהר ברוידא** ביקש לצרפו כמשקיף.

הוחלט:

לצרף את אסא ברק ורפי לזרקביץ כחברים בוועדת תכנון ואת זוהר ברוידא כמשקיף.

מזכירות: עלה הצורך להגדיל את מספר חברי המזכירות בשני חברים נוספים ולהחליף את לילי לזרקביץ, לאור סיום הקדנציה. באם תבקש, להעמידה להצבעה לקדנציה נוספת. כמו כן להוסיף משקיף מטעם המועמדים לקליטה. הבחירה תהיה בשיחת קיבוץ. הגישו את מועמדותם: **וידי שקד, לילי לזרקביץ ועמית ארגוב וכמשקיף עידן קריסטל.**

הוחלט:

לקבל בשמחה את רצונו של עידן קריסטל להיות משקיף בדיוני המזכירות ולהעביר לבחירה בשיחת קיבוץ את המועמדות של: **וידי שקד, לילי לזרקביץ ועמית ארגוב.**

ד. בקשה להרחיב את ההחלטה על תשלום שכר דירה כמקדמה:

בתאריך 29.11.17 התקיימה ישיבת מזכירות בה נדון נושא שכר הדירה מבני קיבוץ הגרים בבתי המיועדים לשיוך(אותם הם אמורים לרכוש עם השיוך). עלתה בקשה, ששכר הדירה אותו הם משלמים, ייחשב כמקדמה לתשלום, אותו עליהם להעביר לקיבוץ לפני קבלתם לחברות. בדיון בעניין עלתה השאלה, האם יש מקום לאשר את הבקשה, לאור האפשרות, שאישורה יגרום לאיפה ואיפה. כתשובה לכך, רואים חלק מהחברים הבדל בנסיבות, כיוון שבנים אלו גרים בבתיים אותם הם אמורים לרכוש. בישיבה זו עלתה הבקשה להרחיב את ההחלטה גם לבני קיבוץ הגרים בדירות להשכרה שאינן מיועדות לשיוך.

הוחלט:

לא לקבל את הבקשה מהסיבות שהוזכרו בישיבה הקודמת.

ה. העלאת מחיר הבריכה לאורחים:

יוסי שרון – מנהל הבריכה מבקש להעלות את מחירי הבריכה לאורחי החברים מ- 30 ₪ ל- 40 ש"ח.

הוחלט:

לקבל את בקשת יוסי שרון והחל מעונת רחצה 2018 המחירים יהיו 40 ₪ לאורחי חברים.

ו. קבלה לחברות מותנת:

דיקלה וניר חומסקי מצויים בשלבים אחרונים של מילוי הדרישות לקבלם לחברות. כל שנשאר הוא לקבלם **לחברות מותנת**, על מנת להשלים סופית את מהלך רכישת הדירה.

הוחלט:

1. המזכירות ממליצה לקבלם לחברות.
2. ההצבעה על קבלתם לחברות עוברת לשיחת קיבוץ.

ז. בקשה לחידוש חוזה תלת שנתי עם רשות מקרקעי ישראל :

המזכירות כוועד ההנהלה, מתבקשת, לבקשת אבי בן צבי – מנהל הקרקעות, לאשר את חידוש החוזה התלת שנתי עם רשות מקרקעי ישראל. עד כה ההליך היה, שרמ"י היו פונים אל הקיבוצים בדבר החידוש. הנוהל שונה ורמ"י לא פונה לקיבוצים, אלא באחריות כל קיבוץ לפנות לרמ"י, בבקשה להאריך את החוזה התלת שנתי. קיבוץ שלא נוהג כך, עלול להחזיר את הקרקעות נשוא ההסכם לרמ"י.

הוחלט :

לאשר את חידוש ההסכם התלת שנתי עם רמ"י.

רשם: זאבי רוזנר

השקעות קהילה 2018

ענף	הסבר	סכום	אישור	הערות
בית הדר	קלנועית	30,000	מאושר	לא משתלם לתקן הישנה
			מאושר	
מועדון חברים	פוליש + צביעת כניסה	4,000	מאושר	
			מאושר	
מגורי כיכר	חידוש חדרים) תיקוני דלתות)	15,000	מאושר	
			מאושר	
נוי (אסא)	נוי שלא באחריות האגודה	25,000	מאושר	
			מאושר	
בריכה	שירותי נכים ומעלון	90,000	מאושר	קבלת רישיון עסק
			מאושר	
מכבסה	מגהץ	950	מאושר	נסיון להגדיל הכנסות מלקוחות חוץ
			מאושר	
וועדת שימור	שיפוץ וובלים	30,000	מאושר	
			מאושר	
כלבו	החלפת דלת כניסה + סורגים	30,000	מאושר	
מרפאת שיניים	איזור המטבחון	25,000	מאושר	
מזכיר	לשיקול	50,000	מאושר	
סה"כ		299,950		

פרוטוקול מזכירות – 28.03.2018

05/2018

נוכחים: מרכוס שנהב, זאבי רוזנר, אברהם טולדו, לילי לזרקביץ, מתן לפידות, צביה רייטר, אורנה תל אור.

חסרים: תמיר סלע, עלווה מודעי.

מוזמנים: שושי – מש"א, ענבל שנהב

על סדר היום:

א. אישור סדר יום.

ב. בחירת מנהל/ת ברו"ש (בריאות רווחה ושיקום).

ג. אישור פרוטוקול: 14.3.18

ד. פגישה עם קבוצת הצעירים ("התורכים הצעירים").

ה. דיווחים.

ו. פתיחת חשבון בנק בבנק לאומי ואישור חברת "מיטב דש" לנהל את

תיק ההשקעות.

א. אישור פרוטוקול:

אושר פרוטוקול מתאריך 14.3.18

ב. בחירת מנהל/ת ברו"ש (בריאות רווחה ושיקום):

(ללא נוכחות מרקוס שנהב)

שושי מנהלת משאבי אנוש הסבירה את תהליך בחירת מנהל תחום ברו"ש. הוגדר התפקיד וקיבל את אישור המזכירות. להגדרת התפקיד, הוקם צוות איתור (מנהל קהילה – זאבי רוזנר, מנהלת משאבי אנוש- שושי בורנשטיין, חברת מזכירות- אורנה תל אור.) פורסם לציבור קול קורא להגשת מועמדות לתפקיד. צוות האיתור ראיין מועמדים לתפקיד ולישורת האחרונה הגיעו שתי מועמדות מתאימות: **נטע קריספין וענבל שנהב**. לקראת הדיון במזכירות נטע החליטה להוריד את מועמדותה. ענבל ספרה על עצמה ועל היכולות שלה וענתה לשאלות חברי המזכירות.

דיון:

(ללא נוכחות ענבל ומרקוס שנהב).

נשאלה השאלה, שאינה מתייחסת לכישורים כאלה ואחרים, או למועמדים, אלא ברמה העקרונית, למה מועמד אחד מובא לדיון? הוסבר, שלא הייתה כוונה להביא מועמד אחד ולפעמים המציאות מכתובה התנהלות. יחד עם זאת, אין החלטה שחייבים להביא שני מועמדים. נוסף לכך, אין כאן פשרה כלשהי וכל מועמד המובא למזכירות מבחינת צוות האיתור, הוא ראוי למלא תפקיד.

נושא נוסף שעלה במזכירות הוא מקום הבחירה, במזכירות או בשיחת קיבוץ? כיוון שהתפקיד הוגדר והורחב, שלא על פי המצב שהיה קיים עד כה, יש להעביר את הבחירה לשיחת קיבוץ.

הוחלט :

1. המזכירות ממליצה על ענבל שנהב כמועמדת לתפקיד מנהלת ברו"ש (בריאות, רווחה ושיקום).
2. הבחירה עוברת לשיחת קיבוץ.

ג. דיווחים :

1. **פרויקט משקי הדרום** – משקי הדרום אישרו תקציב של 45,000 ₪, המיועד על פי בקשתנו, להשתתף בהוצאה הכרוכה בהחלפת ריהוט חדר האוכל.
2. **תשלום עבור "בריאות משלים"** – בישיבת המזכירות מיום 29.11.2017 פורסם בפרוטוקול כי תהיה עליית מחירים בפוליסת הבריאות הקבוצתית ("ביטוח קטסטרופות") של התנועה הקיבוצית. בהודעה שהתקבלה המחיר אמור לעלות החל מתאריך 1.4.18 (31.5 ₪ למבוגר, 10.2 ₪ לבן/בת עד גיל 21 וילד שלישי ואילך חינם).
3. **מס תקן** – מס תקן כולל בתוכו תשלום עבור "קבועות" חשמל בגובה של 12 ₪. הקמת חברת "חשמל כפר מנחם" מחייבת גבייה בגין "קבועות" וצריכת חשמל, דבר הגורם לגבייה כפולה עבור אותו הדבר. לכן יש להפחית ממס התקן 12 ₪. ההורדה תפחית את הכנסות הקהילה בתקציב בכ- 25,000 ₪.
4. **פליטים – דותן אבירם** בשם מספר חברים הסביר את נושא הפליטים ואת הרצון להשתתף ולשתף את קיבוץ כפר מנחם במתן עזרה לפליטים, על ידי אירוח מספר פליטים בכפר מנחם. יש לראות באירוח מצב שבו שני הצדדים נשכרים מהעניין, והדבר לא שונה מהעסקת עובדים זרים ברפת או בחקלאות. המזכירות, על אף החששות, מברכת על היוזמה של החברים ועל הרגישות שאותם חברים מבטאים ביחס לעניין. הוסכם שהמגבלה היא מגורים, ויש תחילה למצוא פתרון מוסכם למגורים לכ – 3 עד 4 מבקשי מקלט.

ד. פגישה עם קבוצת הצעירים ("התורכים הצעירים").

אורחים: **לירון שקד, עידן קריסטל, יובל שינדלר, דותן אבירם ואורי אגוזי.**
לירון שקד פתח את הנושא בהסבר, על המניעים לקידום "אג'נדה" חברתית, מתוך הרצון ליצור שיח רב גילאי, ולהעמיד במרכז את הצורך ביצירת חזון לקיבוץ כפר מנחם, למענו ולמען ילדינו ונכדינו.

דיון :

חברי המזכירות והאורחים רואים עין בעין את הצורך ביצירת שיח בין חברי הקיבוץ הרב גילאי וקידום תהליך הבוחן את האמירה "לאן מועדות פניו של הקיבוץ". יחד עם זאת, הוזכר, כי תהליך כזה צריך שיעשה בהשתתפות מנהלי הקיבוץ והחברים, ויכול להיות, שיהיה מלווה בגורם חיצוני, האמון על הובלת תהליכים כאלו.

הוסכם :

מרקוס וזאבי יפגשו עם "קבוצת הצעירים", על מנת לבנות את המסגרת, להובלת תהליך ליצירת **מבט צופה פני עתיד** לקיבוץ כפר מנחם.

ה. פתיחת חשבון בנק בבנק לאומי ואישור חברת "מיטב דש" לנהל את

תיק ההשקעות :

הוחלט :

1. לאשר פתיחת חשבון בבנק לאומי.
2. לאשר לחברת "מיטב דש" – חברה לניהול השקעות לנהל תיקי השקעות במסגרת החשבון החדש.

מכרז

בחירת מרכז וועדת קליטה

חברי קיבוץ כפר מנחם שלום,
אנו מחפשים מרכז לוועדת קליטה.

הגדרת התפקיד :

מרכז ועדת הקליטה אחראי על תהליך הקליטה של המועמדים מראשיתו, דרך קבלת המועמדים לחברות בקיבוץ ועד קליטתם לחיים שוטפים בקיבוץ .

כפיפות : מנהל הקהילה

תחומי אחריות וסמכויות:

1. אחראי על ההתנהלות התקינה של ועדת הקליטה לרבות קיום ישיבות סדירות וקביעת הלוח"ז של וועדת קליטה.
2. אחראי לקביעת סדר היום של וועדת קליטה.
3. אחראי על הפגישות והראיונות הקבוצתיים והאישיים מול המשפחות החדשות.
4. אחראי על העברת התכנים המקצועיים החדשים לוועדת קליטה . אחראי על הקשר עם הגורמים האבחוניים החיצוניים: הפניית המועמדים לקליטה לאבחונים (אישיותיים וכלכליים) ומעקב אחר התוצאות של אבחונים אלו.
5. אחראי על הקשר של ועדת קליטה מול הקיבוץ ומול הנקלטים.
6. אחראי על הקשר עם הנהלת הקיבוץ ומתן דיווחים על התקדמות תהליך הקליטה (כגון: מספר הפניות, סטטוס הנקלטים, ועוד).
7. אחראי על הקשר בין ועדת הקליטה לפרוייקטור הבינוי/מנהל עסקי.
8. אחראי על הקשר הקבוע בין הנקלטים לקיבוץ עד גמר בניית הבתים, המעבר למגורים בקיבוץ וקבלה לחברות.

תכונות נדרשות לתפקיד:

1. כושר ניהול וארגון טוב.
2. יחסי אנוש טובים.
3. תקשורת בינאישית טובה
4. ייצוגיות/ יכולת להציג נושא באופן אפקטיבי
5. יכולת לתכלל בין מספר גורמים .
6. דיסקרטיות גבוהה
7. אמינות גבוהה.

המינוי הוא לקדנציה של 3 שנים, ונבחר במזכירות, היקף המשרה – על פי הנדרש.

חברים המעוניינים להיבחר, מוזמנים לפנות עד לתאריך 22/4/2018.

את הפניות יש להעביר אלי, למייל: menosh@kfm.org.il

חג שמח!!

שושי בורנשטיין – משאבי אנוש

התנועה הקיבוצית פרסמה קול קורא להקמת מוזיאון הקיבוץ. שלומי שקד מביא את התגובות לקול הקורא.

12 אפריל 2018

לכבוד,

קיבלנו את פנייתך בעקבות פרסום הקול קורא .
אנו מבקשים לפרט קצת יותר.

תפקידו של המוזיאון להביא את הסיפור של הקיבוץ ואנשיו לאורך קו הזמן שלשמחתנו נמשך זה כמה דורות, מראשית המאה העשרים ועד היום. אנחנו רוצים להציג את ייחודו של הקיבוץ כחברה שיתופית מעורבת במעשה בניין חברתי גדול, גרעין למעשים חלוציים בשטחים רבים מן החקלאות, ההתיישבות, ההתגייסות לכוחות הביטחון וקביעת גבולות המדינה לאורכה ולרוחבה של הארץ ועד יצירה תרבותית חינוכית המבקשת לבנות חברה ולטפח אדם המסוגלים גם ליצור תא חברתי וגם להיות מעורבים ואחראים בחברה הכללית על משבריה והישגיה.

תפקידו של המוזיאון אמנם להעלות שאלות מן העבר אך לא פחות להבנות על בסיס של הרלבנטיות לבנייה חברתית בתקופתנו רבת השינויים. תפקידו לברר מהי משמעותה של יצירה מתמדת המונחית על ידי השילוב בין חירות לבין שוויון ערך האדם. כיצד חברה יכולה לבסס עצמה על הנחיות אלו באמצעות טיפוח חברות ואחוה בין האנשים, על בסיס רצונם של חבריה.

אנו מבקשים שהמוזיאון לא יהיה רק מוזיאון אלא גם מעבדה המאפשרת למבקר לבחון את עצמו ואת החברה בה הוא חי.

נקודות המוצא לבחירת המקום מחייבות עמידה בכמה תנאים :

א. הסכמת הקיבוץ או האתר לכל המתחייב מבניית מוזיאון כזה.

ב. תמיכת המועצה האזורית למהלך.

ג. מרחב המאפשר חצר קיבוצית ואזור חנייה.

ד. שטח המוזיאון יוחרג משטח הקיבוץ (ויתור על זכויות במקום, ותיאום עם המועצה האזורית).

ה. רצוי שבקיבוץ או מסביב למקום יהיה צוות מקומי מלווה. המוסד המוצע אמנם יהיה של

התנועה הקיבוצית ושל מוסדות המדינה אך קבוצת פעילים מהקיבוץ וסביבתו רצויה וחשובה. אנו יודעים כמה מוסדות תלויים באנשים.

נראה לנו שהזמן קצר והמלאכה מרובה. אנא השיבו לנו על נתונים אלו במהירות האפשרית. קבלת החלטה מתוכננת במהלך קיץ 2018.

ב ב ר כ ה

צוות המוזיאון

מוזיאון לתולדות הקיבוץ – מכרז התק"צ – הצעה

רקע: קיבוץ כפר מנחם מתלבט ומתמודד עם סוגיית שיחזור ותיעוד תולדות הקיבוץ ומורשתו כבר עשרות שנים, ועדיין לא נמצאה הנוסחה הגואלת, אבל הרצון קיים. זה התחיל במוזיאון השפלה ואתר חומה ומגדל, האנדרטה לחללי השואה, המשיך ב"סלואיץ" ועכשיו... שכונת הוובלים ועוד. ותמיד זה נפל על מגבלות התקציב וחוסר היכולת לשמר ולתחזק לאורך שנים, אבל, בעיקר על "משוגע לדבר", שיתמיד לאורך שנים. אז מה יש לנו?: קיבוץ שעדיין משמר ומתפעל פעילויות המזכירות את הקיבוץ של פעם כגון: ענפי החי והצומח, מפעלי התעשייה, והרבה יזמויות אישיות הקשורות גם לעבר כמו, הנגרייה, הקרמיקה, מספרה, מכבסה ועוד. ומבנים "נטושים", הקשורים לעברו של הקיבוץ, המדגרה, החשמלייה, המאפייה, הסילו, המגבנה, מגדל המים, עמדות השמירה ועוד. ומבנים "פעילים" המעצימים את חוויות הביקור בקיבוץ - חדר האוכל, הכלבו, בית הבנים, המועדון לחבר, בריכת השחייה, הספרייה, בתי הספר ובתי הילדים ועוד.

סיכום:

+ זהו פרוייקט גדול, מורכב ויקר, המחייב איתור כוחות מקצועיים חיצוניים להובלתו, וגיוס מקורות כספיים חיצוניים, המובטחים לאורך שנים.
+ אין הרבה קיבוצים שעדיין אוחזים בתוכם את כל מגוון האתרים והאפשרויות שניתן ליישם בקיבוצנו ועל כך גאוותנו.
+ זו הזדמנות היסטורית חד פעמית, להיות שותפים ומובילים, מהלך כה חשוב לתיעוד תולדות הקיבוץ ותרומתו להקמת מדינת ישראל.
הצעתי/בקשתי, לבקש מוועדת התק"צ לנושא מוזיאון הקיבוץ לראות ושמע את הדרישות, ובהתאם להחליט, באם אנו מגישים את מועמדותנו לפרוייקט.

שלומי שקד

שלום רב,

לאחרונה אנו נתקלים בכלבים משוטטים בכל יום ולאורך כל היום. הם נכנסים לחדר האוכל, רודפים אחרי תלמידים ואף הופכים את הפחים. לא נוכל לאפשר זאת יותר! במידה והמצב ימשיך קיבלנו אישור מועצה להזמנת לוכד החל מיום ראשון 15/4/18.

לתשומת ליבכם.

הנהלת בית הספר צפית

סדנת הכנה לפרישה

אתם עומדים בפני פרישה. בחנו את עצמכם: האם השאלות שלהלן מטרידות אתכם?

- איך מתנהלים כלכלית? כמה כסף אנחנו צריכים? מהם מקורות ההכנסה?
- מהן הזכויות שלנו כגמלאים? איך מממשים את הזכויות הללו?
- מהן הוצאות החדשות הצפויות לנו (הוצאות בריאות, ניידות, פנאי)?
- איך מתמודדים עם השינוי בסטטוס ועם הזמן הפנוי?
- איך נתמודד עם הציפיות בתוך המשפחה?

אנו מזמינים אתכם להצטרף לסדנה ייחודית

4 מפגשים בני 3 שעות

הסדנה מועברת על ידי
מומחי כלכלת המשפחה
של ארגון פעמונים

מעברים נגב צפוני והמרכז הקהילתי-יזאב מזמינים אתכם לסדנה ייחודית!
זה הזמן לקבל את כל המידע בתחום הכלכלי-פיננסי, אישי- חברתי והתעסוקתי.

יימי ראשון- 6/5, 13/5, 27/5, 3/6, בין השעות 17:30-20:30, בבית גיל אור, מ.א. יזאב.
מפגש נוסף במתנה ב- 10/6: "פנאי אינו רק זמן פנוי"/ מרצה: יורי הירשפלד.
עלות מסובסדת לכל הסדנה: 40 ₪.

לפרטים נוספים והרשמה:

הדס טרנטו 050-5547444, מילי פרידמן 050-3049473

זמן תחמיץ

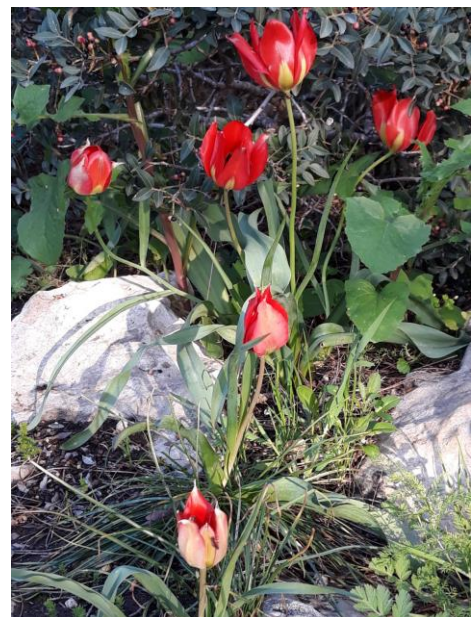
קציר חיטה לתחמיץ ב"צבר קמה"
החיטה נקצרה לתחמיץ כי
הגרעינים לא התמלאו עקב
המחסור במים.

צילם: יגב קילמן

הכנת תחמיץ ברפת שלנו. צילם: אמארה.

חדש בנוף - גבעת הנרקייבעונים.

צילומים: איתן קלנר ועמוס כהן.
הביא לדפוס: איתן קלנר.

איזי נולד בשלושה בדצמבר, 1919 בקלן שבגרמניה. הוא למד בבית ספר עממי ובשל כישוריו דילג על מספר כיתות. תחביביו היו רכיבה על אופניים ושחיה. לימודיו בבית הספר התיכון הופסקו עם עליית הנאצים לשלטון. הוא השלים את הלימודים בבית ספר יהודי ריאלי. בהגיעו לגיל עשרים, בחודש מאי, הוברח איזי לבלגיה, שם הוכנה עליו בלתי לגאלית לישראל. בהתארגנות זו היו שותפים יהודים מגרמניה ומהולנד. הוא מגיע על סיפון האנייה דורה, דרך מיצרי גיברלטר, אל מול חוף שפיים.

איזי התגורר תקופת מה בכפר נחמן, אשר ברעננה ומשם הצטרף לגרעין שלו בעין השופט. הוא עבד בעבודות שונות, עד אשר הגרעין הקים קבוץ חדש- "אל גביש" שמו. הוא ממוקם ליד רעננה. ב- 1943, על פי צו התנועה, מפורק הקבוץ וחבריו כולם עוברים לקבוץ כפר מנחם. שנה קודם לכן, ב- 1942, מתגייס איזי ליחידת תובלה עברית במסגרת הבריגאדה. במהלך מלחמת העולם השנייה, שירת איזי במצריים, לוב, מלטה, איטליה, הולנד, בלגיה וצרפת.

איזי הספיק להשתתף גם במלחמת ששת הימים במסגרת יחידת תובלה. הוא נישא לדינה בתחילת שנות החמישים ונולדו להם שלושה בנים: ג'ו, בני, ואברי. בהמשך הגיעו גם הנכדים.

בכפר מנחם עסק איזי בעבודות שונות. שנים רבות היה נהג משאית ואהב מאד לספר את סיפורי המק האדום, אהוב נפשו. הוא היה גם שנים רבות רכז הקניות ועבד גם בהנהלת החשבונות.

איזי מילא בכפר מנחם תפקידים שונים והיה דמות מקובלת מאד בקרב החברים וכזה שאפשר לשאול אותו שאלה בכל נושא, בגלל הידע הרב שלו בתחומים שונים ומגוונים. הוא היה אוהד ספורט מושבע וליווה את קבוצות הכדור יד של כפר מנחם הרבה שנים. בשנותיו האחרונות שהה בבית הדר וזכה שם לטיפול מסור. קבוץ כפר מנחם משתתף באבלם של ג'ו, בני, אברי והמשפחה כולה.

יהי זכרו ברוך.

עם ג'ו, בני ואברי

אנו אבלים

על מות חברנו

איזי פינק

13.3.1941-11.4.1970
16.12.1924-27.4.1971
28.2.1913-30.4.1973
15.6.1906-3.4.1978
10.12.1911-28.4.1980
29.11.1918-10.4.1985
15.12.1911-13.4.1985
17.9.1913-23.4.1987
10.9.1909-15.4.1990
22.4.1919-14.4.1994
12.8.1915-18.4.1994
1.2.1921-9.4.1996
7.7.1912-3.4.1998
27.5.1919-4.4.1998
5.10.1920-4.4.1998
16.6.1911-1.4.1999
15.3.1915-26.4.1999
16.5.1926-19.4.2000
4.6.1920-13.4.2002
27.9.1918-4.4.2003
31.8.1913-24.4.2003
15.5.1936-1.4.2004
2.4.1921-8.4.2004
29.3.1935-5.4.2009
25.5.1936-25.4.2012
1.4.1934-20.4.2015
28.2.1919-16.4.2016

דניאל גלבוע
חנה (אניה) העניס
איצל (יצחק) יודוביץ
ברכה בלסברג
פסיה הרפז-עמיר
אריה מנדל
בנימין ברמן
נחמצה' בלכר
אברהם אטינגר
מאיר תל אור
אטקה גייר
מאיר אלעזרי
פליציה (צפורה) קליין
ז'זזה (צפורה) כהן
תמר מן
אברהמלה סטניצקי
פרניה ברוידא
רחל קורנגוט
שלמה סולומון
שמואל פורת
יעקב (ישקה) מודעי
טוביה שלו
הדסה מילר
ברט-אלברט צ'יני
שושקה גוטליבר
יצחק כהנים
ליזקה אטינגר